10de Jaargang — Curaçao den 4n. November 1893 — No 514

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE. PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa Inganan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annucio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Het Congres der Katholieken te Chicago.

Moge de Tentoonstelling van Chicago al niet aan al de eischen beantwoord hebben, die men haar grootschheid stellen mocht; moge zij wat geldelijk voordeel betreft, ook al minder gelukkig geslaagd zijn, dan verwacht werd; toch heeft zij menigeen verrukkelijke dagen doen beleven, niet alleen van wetenschappelijk, maar ook van godsdienstig genot. Daar werd wederom het bewijs geleverd hoe grootsch en breed Amerika het idée van godsdienst opvat; welk een ruime plaats dit inneemt in het leven in de Vereenigde Staten. Wij wijzen hier slechts op het groote Congres van alle godsdiensten, waarover wij reeds vroeger spraken en deelen heden een paar punten mede, die op het uitsluitend katholiek Congres van Chicago in behandeling kwamen. Het uitgebreider verslag hiervan lezen wij in de *Moniteur de Rome*.

Na de besluiten van het Congres te Baltimore op den 11den en 12den November van het jaar 1889 bevestigd te hebben, nam de Vergadering nieuwe besluiten.

Wij leggen getuigenis — zoo spraken zij in het openbaar — af van onze algemeene en onveranderlijke gehechtheid aan onzen H. Vader, Paus Leo XIII, wij zeggen hem dank dat Hij ons een bijzonderen vertegenwoordiger heeft toegezonden, als bewijs van de liefde, die Hij Amerika toedraagt en van Zijn vaderlijke zorg voor ons land en zijn instellingen. De vergadering meent, dat de plaatsbekleeder van Jezus Christus geheel onafhankelijk en eigenmachtig moet zijn in het vervullen van zijn verheven zending, die hem door de Voorzienigheid is opgelegd tot heil van den godsdienst en van het geheele menschdom.

Wij wenschen hen, die boven ons gesteld zijn, geluk met de wonderbare aangroeiing en ontwikkeling der kerk in de Vereenigde Staten: een uitslag, die, na Gode, te danken is aan de voorzichtigheid, de belangloosheid en de liefde van de ware herders der Christenkudde, en wij bieden onzen bisschoppen en priesters de betuiging aan van onze innige toewijding en onkreukbaren trouw.

Hierna werd een en ander met betrekking tot het maatschappelijk vraagstuk besloten.

Hoewel de teekenen des tijds — luidt het hier — vol hoop en bemoediging zijn en de stoffelijke voorspoed breeder dan in andere tijdperken is verspreid, zouden wij toch ziende blind zijn, indien wij geen oog hadden voor de gevaren, die kerk en maatschappij bedreigen en die aller oplettende aandacht eischt. Onder de voornaamste dier gevaren heeft men in de eerste plaats te tellen de toenemende ontevredenheid onder hen, die met den arbeid hunner handen hun brood verdienen. Er is een geest van strijd geslopen tusschen den werkgever en den werknemer, en dit heeft in vele gevallen tot betreurenswaardige gevolgen geleid. Het geneesmiddel, dat aangeboden wordt, heeft nu reeds een wonde te heelen, die van het grofste anarchisme tot het ligtste socialisme gaapt.

Maar dit geneesmiddel, met welken naam men het ook noemen moge, met welke goede meening ook toegediend, zal machteloos blijken, wanneer het met de beginselen van waarheid en rechtvaardigheid niet vleit.

Het gevoelen van dit Congres is — en wij vestigen hier de aandacht op van ieder, welke zijne godsdienstige begrippen en zijn verhouding tot de maatschappij ook zij — dat het geneesmiddel der kwaal aangeboden wordt in de Encycliek van O. H. Vader den Paus, "over de belangen van den werkman" den 15n Mei 1891 gegeven.

Den geest volgende van Zijn heldere uiteenzetting van dit vraagstuk, verklaren wij, dat geen enkel redmiddel mogelijk is waarbij het bijzonder eigendomsrecht en de menschelijke vrijheid niet worden geëerbiedigd.

Het kapitaal vermag niets zonder den arbeid, noch de arbeid iets zonder het kapitaal. Door de erkenning van deze onderlinge afhankelijkheid en door het onderhouden van de wet der christelijke liefde en broederlijke verdraagzaamheid, zullen wij dien vrede en berusting verkrijgen, waarnaar allen van goeden wil moeten streven.

Wij wenschen, dat geestelijkheid en leeken, ter toepassing der ware beginselen der christelijke zedeleer op het maatschappelijk vraagstuk, een groot gewicht mogen hechten aan de stichting of ontwikkeling der Katholieke vereenigingen, die de verspreiding van gezonde litteratuur en de voorlichting van den geest in huishoudelijke vraagstukken ten doel hebben: op die wijze zullen wij het noodlottig werk der dwaling vernietigen. Hiertoe bevelen wij in 't bijzonder aan de verspreiding van de brieven van O. H. Vader en vooral die over *De Wereldlijke Macht*, *De Menschelijke Vrijheid* en *De Inrichting der Staten*.

De toestand van een groot aantal onzer Katholieke dochters en vrouwen, die in groote steden werken, is van hen aard dat zij aan ernstige gevaren blootstaan; daarom wekken wij op tot het doen van een verdienstelijk werk van liefde en rechtvaardigheid, tot het vormen namelijk van katholieke kringen, ten einde haar bijstand, bemoediging en bescherming te schenken.

Het vraagstuk van onderwijs ging der vergadering bijzonder ter harte.

Daar het behoud van ons volksbestaan, zoo klonk het plechtig op dit stuk, — der constitutie waaronder wij leven en van al onze rechten en vrijheden afhangen van het verstand, de deugd en de zedelijkheid van ons volk, moeten wij voortgaan ons voornaamste streven gericht te houden op de vermeerdering en ontwikkeling onzer bijzondere scholen en katholieke colleges, ten einde die inrichtingen van opvoeding tot den hoogsten trap van volmaaktheid te brengen. Het katholiek onderwijs wijke niet af van de besluiten van het concilie van Baltimore en de beslissingen van den H. Stoel. De invloed van een ernstige, katholieke opvoeding kan, wij erkennen het, een der voornaamste middelen zijn om de maatschappelijke vraagstukken, die zich aanhoudend voordoen, tot een goede oplossing te leiden.

Wij zien een bewijs van de hooge wijsheid van den Paus en de amerikaansche bisschoppen in de stichting van een katholieke hoogeschool in de hoofdstad van ons land.

Wij hebben het vaste vertrouwen, dat hun wijsheid die inrichting besturen zal naar de behoeften van onzen tijd en ons land: wij zeggen hun uit geheel ons hart alle medewerking in dien arbeid toe, opdat die instelling een der schoonste sieraden moge worden der katholieke kerk en der republiek van Amerika.

Wij richten ons tot alle goede burgers, welken godsdienst zij ook zijn toegedaan, met de bede, dat allen mogen samenwerken, om het opkomend geslacht op te voeden in de liefde, de vrees en den eerbied voor ons aller Schepper en in hun hart de goede beginselen te planten der zedeleer, zonder welke onze roemrijke politiek der vrijheid niet zou kunnen blijven bestaan. Met hooge waardeering der bezorgdheid van den Paus en onze bisschoppen voor het onderwijs, herhalen wij, dat "slechts de klok van school en kerk den nagalm kunnen rekken van de klok der vrijheid."

Nog veel schooner bemoedigende plaatsen zouden wij uit de „Handelingen" van dit Congres kunnen aanhalen. Moge dit weinige echter genoeg zijn, om ons een voorstelling te maken van het katholiek leven in de groote Republiek, dat zich rijker en breeder ontplooit en de heerlijkste vruchten belooft voor de toekomst.

FEUILLETON

BALA DI PLATA

Na anja 1869 district di zuid di Virginia den Estados Unidos, tabatin un mariscal célebre i balente, jamá Laurence Nutting.

Den es epoca-ai e region tabata jen di proscritonan for di toer estado di sociedad. Hopi crimen nan tabata cometé aja i bida di un empleado di Estados Unidos, tabata un monton di aventura tormentoso i peligro, mientra tabatin mester di un tact grandi i di coerasji personal pa por cumpli coe nan deber segun exigencia.

Nutting a moenstra també anto, koe el tabatin e calidad-ai masjar hopi i p'esai el tabata e persona boetá pa tal trabao. Tabata un goben di coestumber sobrio, sintir liger, curpa duroe i gran balenteria; cerca esai a bini també, koe nunca el tabata pura pa haci un cos, un motiboe di mas pa bagamundonan koe tabata pobla e tera pa odié violentemente i spanta p'é na mes tempoe.

Diferente biaga Nutting a haci caba, i hopi bez coe masjar grandi trabao, el a scapa peligro, ma el goza també di satisfaccion coe un tao grandi di malhechor a ser encarcelá p'é i hibá tras di slot i grendel. Toch un homber tabatin, koe cada bez tabata hui for di djé. E malhechor di mas canalja i tribir tabata semper liber ainda. No obstante toer esfuerzo repetí i forzoso, Nutting no a lograr ainda di apoderele di Ruloff Allen.

E homber-aki tabata conocir den henter tera como un cachor colorá. Su carrera tabata for di su nacementoe, es di un malhechor. Hopi bez caba, Nutting a bisita e presa-ai; dos bez el tabatin e homber den su mân, ma dos bez també el a hui, i na e tempoe di cual mi ta papia, el tabata liber ainda.

Un cierto anochi, Nutting tabata sinta cabisjando i mitar sonjando ta mira pa bentana den su kantoor, ora di repiente nan a bati su braza. Liger el a boela. Un stranjero tabata para su dilanti.

Bo ta mariscal di Estados-Unidos? el a puntra poco-poco.

Si, senjor, Nutting a respondé.

Bai sinta. Di kiko mi por ta na bo sirbici?

Mi tabatin masjar deseo di papia coe bo, el dici, mirando rond.

Mi tin cos importante di papia coe bo.

— E kantoor-aki ta henteramente alegá; na caja nan no por tendé nos i aki nos ta sol, Nutting a respondé. Bo por papia anto libramente.

Es otro a saca dos sigar for di su sacoe, ofrecé un na e mariscal i e otro el mes a cendé. Nutting a sigi su egempel. Es ora-ai e stranjero a boeta su stoel pegá coe e di Nutting, asina koe el tabata sinta meimei di djéle i lessenaar, riba cual tabatin dos pistool.

El a los su jas, pa cual canjon briijante di dos revolver pisar a sali i sacando huma grandi for di su sigar, el a papia riba un tono trankil coe e mariscal:

Parcé bo ta persisti pa cohé un malhechor conocir, jamar Ruloff Allen, no ta asina?

Na esai ningun hende lo no duda, mi ta keré, e mariscal dici hariendo.

— Pues, mi ta e homber, koe bo ta busca.

Nutting su sigar no a moyé na su boca, su manoe no a tembla i su rosea mescos no a bira mas largoe. Solamente un sinjal noema a moenstra, com profundamente e palabranan-ai a rakéle; cabeinan di wowo a habri hanchoe, ma inmediatamente riba esai el a hari incredulo i papia:

— Bo, Ruloff Allen. No, mi amigoe; esai mi conocé muchoe bon. El tin cabei corrá, di bo ta blancoe.

Na su kintji el tin un manera, bo, al contrario ta usa barba, su djentenan ta kibrá i di bo ta henter. No toema mi na maloe, si mi bisa bo, koe mi no ta keré bo.

Es otro a ria un momentoe; caba el a kita un peluca for di su cabez, un barba for di su kintji i kitando su djente falsoe for di su boca, el a bira su mes na Nutting diciendo:

— I awor anto?

— Awor bo ta Allen.

Basta ora largoe ni un di dos a papia un palabra. Tabata net manera dos tiger grandi robusto tabata mira den nan cara coe un odio irreconciliabel. Es ora e bandido a toema palabra:

— Scucha, mi ta armá, bo no. Mi ta mes desesperá i peligroso, koe nan koe ta contra di mi

Mi forza di curpa sigur lo ta pareuw coe di bo. No busca anto di aresta mi, pasobra anto lo mi ta obligar di mata bo. Mi a bini aki pa papia personalmente coe bo, ma p'esai tabata necesario koe bo ta conocé mi. Lo mi no stroba bo, si bo priminti mi di trata mi mescos i di doena mi despues di nos combersacion, diez-cincoe minuut pa hui. Nutting a medita su ocasion. Desarmá den presencia di un homber, pa kende un masacro no ta nada particular, el a huzga

DE ADEL VAN ENGELAND

Herhaaldelijk is in de laatste jaren door personen van politieken invloed in Engeland gesproken over de noodzakelijkheid eener hervorming van het Huis der Lords, want hoewel het Hoogerhuis tegenwoordig nog slechts een schaduw van macht bezit en het zelden waagt den wil van het Lagerhuis te dwarsboomen, heeft het toch krachtens de Grondwet nog heden ten dage het recht, zich tegen den wensch van het Huis der Gemeenten te verzetten, en alles duidt aan dat het binnenkort bij de behandeling van Gladstone's *Home Rule bill* van dat recht zal gebruik maken.

In afwachting [illegible] van de toekomstige hervorming van het Hoogerhuis, zullen wij [illegible] van de heeren [illegible] waarom het niet [illegible] is, eens iets te vertellen [illegible] [illegible] van [illegible] Wij [illegible] [illegible] [illegible] F. [illegible] in de *F. t. Z.*

[illegible] dat er [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] *M. L.* [illegible] [illegible] *L.* [illegible] *M.* [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Admiraliteit. *E.* [illegible] Spencer, krachtens zijn geboorte een [illegible] lord is, [illegible] eerste lord der Schatkist, [illegible] heeft [illegible] zelfs maar een [illegible] — mr. Gladstone. Zonderlinge [illegible] doen zich [illegible] voor.

In werkelijkheid zijn de lords de leden van de geslachten, die de [illegible] den hoogeren adel vormen. Officieel voeren zij echter [illegible] titels [illegible] *earls, viscounts* en *barons*, dat zijn de eigenlijke aristocraten van Engeland, die evenwel met uitzondering van de *dukes*, in het dagelijksch leven eenvoudig lords worden genoemd. Ten opzichte van de baronnen is zelfs een andere titulatuur meer gebruikelijk, vermoedelijk om de mogelijkheid der veronderstelling uit te sluiten, dat zij hun titel misschien in het buitenland hebben ... verworven. Zoo spreekt niemand van baron Tennyson, wel van lord Tennyson. Mannen als de markies of Salisbury of de earl of Rosebery worden echter in het dagelijksch leven even goed zoo betiteld als eenvoudig lord Salisbury of lord Rosebery.

Alle eigenlijke lords zijn ook gerechtigd leden van het Hoogerhuis te worden. Als zoodanig is hun meer officieele titel: „peers". Alle peers van Engeland of van het Vereenigd Koninkrijk hebben *ipso facto* een zetel in het Hoogerhuis: van de schotsche en iersche peers vaardigen de eersten slechts 16 af, uit hun midden door hen-zelven en voor den duur van elk Parlement gekozen, de laatsten 28 voor het leven gekozen peers. Verscheiden schotsche en engelsche peers hebben tegelijk een engelschen titel, krachtens welken zij zitting in het Huis der Lords hebben. Zoo neemt hier de schotsche hertog van Buccleuch als engelsch *Earl* of Doncaster, de iersche hertog van Leinster als engelsch *viscount* van Leinster plaats.

Boven al deze lords staat [illegible] als de eerste peer van het land [illegible] *H[illegible]* de aartsbisschop van Canterbury. Hij wordt door de [illegible] Voorzienigheid" in z[illegible] [illegible] dit bijz[illegible] [illegible] werktuig [illegible] van den minister-president. De aartsbisschop trekt een [illegible] [illegible] van [illegible] [illegible] dan de [illegible] van Londen en [illegible] [illegible] dan de eerste minister.

De tweede peer van het [illegible] krachtens zijn ambt de *L[illegible]* president van het Huis der Peers. [illegible] tegelijkertijd [illegible] [illegible] in andere landen [illegible] ressort van den minister van Justitie [illegible] vervult en boven dien als voorzitter van het Hoogerhuis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] rechts[illegible] van het Land [illegible] tegelijk [illegible] [illegible] van het Land [illegible]

([illegible])

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Ingevolge de bevelen van Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes, werd door Zijne Excellentie den Minister van Koloniën aan den Gouverneur de betuiging van den dank van Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes, overgebracht voor de aangeboden heilwenschen en voor de betuigingen van hulde aan Hare Majesteit de Koningin bij gelegenheid van Harer Majesteit's jongsten verjaardag.

—

Bij Gouvernements beschikking dd. [illegible] October ll. No. [illegible] is de heer M. H. Daal, 2e Luitenant bij de dienstdoende Schutterij, tot lid van den Schuttersraad alhier benoemd ter vervanging van den inmiddels tot 1ste Luitenant bevorderden heer M. S. L. Maduro.

—

Bij Gouvernements beschikking dd. 2[illegible] October ll. No. [illegible] is aan den heer R. J. Gomez ontslag verleend als vakleeraar voor het Spaansch ter Openbare Meisjesschool.

—

Bij Gouvernements beschikking dd. 30 October ll. No. 683 is:

1. aan den heer A. A. Correa, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als lid van de Schoolcommissie alhier, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezen diensten; en
2. de heer Mr. Th. J. A. Nuijens, 1ste plaatsvervangend lid, benoemd tot lid dier Commissie; de heer F. J. Olivier, 2de plaatsvervangend lid, tot 1ste plaatsvervangend lid; en de heer S. Senior tot 2de plaatsvervangend lid.

—

Bij Gouvernements beschikking dd. [illegible] October ll. No. [illegible] is de heer J. B. Prince tot Onderwijzer der 3de klasse benoemd.

—

Zondag middag ll. ongeveer 1 uur hing er een zwarte bank boven den noordoostelijke kust van Curaçao terwijl de horizon voor het oog een paar honderd [illegible] sterk verlicht was. Zij zette langzamerhand een zuiger in den vorm van een trechter uit, die water en ook andere voorwerpen opzoog, welke spiraalvormig door den trechter stegen en in de bank verzwolgen werden. Het verschijnsel duurde ongeveer tien minuten, waarna het verdween.

NEDERLAND.

Door de afdeelingen van de Tweede Kamer zijn gekozen tot rapporteurs over de Indische begrooting, de heeren: Cremer, Pijnacker Hordijk, Bool, Mackay en Bahlmann.

— De auditeur van de Pauselijke nuntiatuur alhier mgr. Bo[illegible] heeft de residentie verlaten en is naar Milaan vertrokken.

— De regeering is voornemens nieuwe muntbiljetten van *f* 1 in te voeren. Zij wil er een millioen van laten maken, wat *f* [illegible] kosten zal. Het model zal genomen worden naar de muntbiljetten van *f* 50. Gelukkig zullen de oude muntjes van *f* 1 [illegible] verdwijnen.

— Een veteraan op staatkundig gebied, die eene rol van groote beteekenis heeft vervuld in onze parlementaire geschiedenis, de heer jhr. mr. P. J. Elout van Soeterwoude, is op ruim 88-jarigen leeftijd te 's-Gravenhage overleden.

Van 1853 tot 1862 nam hij als lid der Tweede Kamer een werkzaam aandeel aan de behandeling van 's lands zaken, en ook nog later, in 1872, was hij korten tijd lid der Kamer. In 1886 werd hij lid van de Eerste Kamer, om twee jaar later dit ambt te verwisselen met het lidmaatschap van den Raad van State.

Vroeger was hij werkzaam in de magistratuur: laatstelijk als raadsheer in het voormalig provinciaal gerechtshof van Zuid-Holland. De overledene staatsman was een sieraad der anti-revolutionaire partij en stond bij alle partijen om zijn karakter en zijn bekwaamheden in hoog aanzien.

BUITENLAND.

Rome.—Volgens de geruchten is de Paus voornemens, in den loop der maand December een nieuw Consistorie te houden, waarin verscheidene Italiaansche en vreemde bisschoppen tot het Kardinalaat zouden verheven worden. De tegenwoordige nuntius te Lissabon, Mgr. Jacobini, zou daartoe behooren, en dan zijn diplomatieken post met het ambt van Aartsbisschop van Bologna verwisselen.

— Aan de Staatssecretarie worden thans onderhandelingen gevoerd over den terugkeer der Jacobietische kerk in Syrië tot de Moederkerk.

Deze sekte is eene der oudste schisma's van het Oosten. Zij draagt haren naam naar den monnik Jacob Baradai (overleden in 578), die zijne aanhangers na hunne verstrooiing onder Justinianus weder tot eene sekte vereenigde. Hunne ketterij is: dat er in Christus slechts ééne natuur zou bestaan, en in hunnen ritus komt de besnijdenis vóór den doop voor. De Jacobieten in Syrië (er zijn er ook in Egypte, waar zij den naam van Kopten dragen) hebben een eigen patriarch, die dus, geneigd zou zijn, met zijne onderhoorigen de dwaling af te zweren en na eene scheiding van dertien eeuwen de verdoolde kudde weer in den schaapsstal van Christus terug te voeren.

Italie.— De overheid heeft met behulp van daartoe uitgezonden troepen de hoofden van het geheime revolutionnair genootschap *Fascio dei lavoratori* (Arbeidersbond) gevangengenomen. Deze vereeniging, welke er naar streeft, Sicilië van Italië af te scheuren, had haren zetel te Termini, een dorpje bij Palermo.

— De beroemde oudheidkundige, De Rossi hoewel door eene beroerte getroffen, heeft zijne volle frischheid van geest behouden. Hij studeert voort in het kasteel Gandolfo aan het meer van Albano, dat hem door den Paus tot verblijfplaats is afgestaan. Lichamelijk is hij zoo gebrekkig, dat hij niet eens meer schrijven kan. Hij doet evenwel zijne wereldcorrespondentie geregeld met behulp van een secretaris af en beantwoordt de toezending van boeken met het volgende gedrukte briefje: *Johannes Baptista de Rossi, facultate scribendi destitutus, gratias agit:* "J. B. de Rossi, tot schrijven niet meer in staat, betuigt u dank."

Frankrijk. — Zulke dolzinnigheid alleen kunnen de daden genoemd worden, welke de Franschen zich met het oog op de komst der Russen veroorloven. Gezwegen nog van de blauw-wit-roode en zwartgele pluimen, welke men maakt als hoedversiering, en van de lampions in den vorm van een moesjiek-kop, waarvan de oogen doorschijnend zijn, maakt men zelf halsboorden, op elke punt waarvan het portret van admiraal Avellan en dat van admiraal Gervais gedrukt staan. De winkeliers die nog met een voorraad portemonnaise in de maag zitten, etaleeren ze als zijnde van "cuir de Russie," laten er aan de beide buitenkanten een gezicht op Kroonstad en een op Toulon op stempelen, steken er een kopek in.... en ze zullen weggaan als brood, zeggen de kooplui.

— Eene schijnbare tegenstelling vormt het verleenen van een veertiental gouden, zilveren en bronzen eere-medaljes aan Liefdezusters van verschillende groote gasthuizen.

Doch meer dan schijnbaar is die tegenstelling niet. Openlijk veinst de maçonnieke overheid de verdiensten der Katholieke Kerk te waardeeren en te erkennen, om intusschen met te minder schijn van partijdigheid de priesters uit hunne parochie naar de kazernes te jagen, de kerken te sluiten en de religieuzen uit de scholen te verdrijven.

—Uit drie klassen der Zusterschool te Notre Dame de Mazamet zijn de Zusters verdreven, om door leekenonderwijzeressen te worden opgevolgd.

De gemeenteraad van Montiers heeft besloten de openbare scholen te verwereldlijken. Montiers was de eenige stad van Frankrijk, waar aan de scholen nog religieuzen les gaven.

---

di ser prudente bo tabata mehor, koe el por a haci i pesai el dici:

Mi ta doena bo mi palabra.

— Bon, Allen dici, mientra el tabata habri su mes cintura di pistool, mi ta confia bo naturalmente. De la manera nos toer dos lo ta desarmá. I awor mi mester conta bo un historia.

Es ora-ai el a bai sinta mas acerca e mariscal i conta su mes carrera di bida — un historia fastioso, stranjo, di cual cada regla tabata jená coe un pasion insuportabel pa menos causa di ley, koe a haci di e homber aki, losé el tabata awor.

E mariscal a scucha, casi sin hala resea; scuridad koe tabata cera, a haci, koe apena nan por a distingi mas, i basta ora caba sigarnan a caba, promer koe Allen a caba su historia.

Alafin el a stop i el a resolvé asina: — Asina mi a biba. Casi henteramente anto manera un salvahé, i e bida-ai tabata durante cincoe anja mas un mania koe antes, ma toch mi tabata trata metódica. Mi tabata busca i mi ta busca placa. Careda di mi bida no tabata anto henteramente diferente, no berdadero di es di otro hende, excepto naturalmente, koe na esaki mi a ranca fondonan di ley.

I awor mi a caba. Mi ta ricoe; Mi tin basta i coe gustoe mi kier bolbé na sociedad, koe desterra mi. Bo tin poder di permiti esai, bo també por kité. Mi ta un desterrado.

Pues, el a continua. Mi kier stop e destierro aki; mi kier bolbé someté mi na ley i haci un hurament e — pasobra mi mes importancia ta exigi, koe mi bira un digno ciudadano, i si bo toema e jioe perdir i mata pa mi bisé di mas gordo di pordon, anto toer cos ta na orde. Mi a bini aki pa implora bo intercesion pa mi. Bo kier hacié?

Nutting a ria un momentoe. Atrobé Allen a coeminza papia.

Tal auxilio di un empleado mi tin mester i esai mi por i mi kier paga. Si bo traha pa mi haja pordon, lo mi doena bo cincoe mil.

— Mi no por i mi no mag hacié.

Cara di Allen a bira bleek atrobé, ma drechando di mediata, el dici coe un tono bofonando i mitar hariendo:

— Koe socede-asina. Anto nos ta enemigoe. Mi di bo i di ley; bo di mi. Doena mi e tempoe primintí di cincoe minuut, pa mi por hui, i tené bo prevenir ora nos contra un otro biaga.

El a tira su jas riba su curpa, gespé pistolnan na su cintura i disparcé; ma mientra el tabata sali for di kamber, un pida metaal chikitoe a cai riba vloer probablemente for di un di su sacoenan, sin koe el a ripara.

Un minuut despues hende a tendé galoppi di un cabai sona riba piedranan di caja: i Allen a bai anto den seroenan.

Su manecé, ora Nutting a drenta su kantoor, su criar bieuw a haci un compliment grandi p'é, saca su manoe bruin n'e i dici coe un tono respetuosa:

— Esaki tabata riba vloer, massa. Mi a corda koe é tabata di bo; mal cos, masa, maloe — si e pober neger por a bisa asina.

Nutting a hala un cara masjar admira. Den manoe sacar di e neger tabatin un bala di plata.

— Kiko, boetji," el dici, toemando e bala den su mán, ma e cos aki no ta di mi.

— Di bo nó, massa? Danki.

Djé, esai mi contentoe tá, massa. Ta un bala di mata su donjo mes, el a continua poco-poco, mientra su wowonan tabata lora manera barcoe meimei di olanan blancoe scoemando.—nan conocé, massa, e balanan-ai. Mi sjoromboe di promé tabatin un di nan. Nunca nan otro hende mata, koe el koe nan ta trahá p'é. Massa, John no a haja ocasion pa haci mas di es di djé, e neger di hariendo na un manera di bofon.

(E ta sigui).

— Een zwerm van correspondenten uit alle oorden der wereld is te Toulon aangekomen, om de lezers hunner dagbladen op de hoogte te houden van de feesten, den heden aankomende Russen te geven. Het personeel der telegrafie is met twintig der bekwaamste telegrafisten versterkt, en tijdens de drukte heeft een ingenieur er de bijzondere leiding over. Gedurende de feesten zullen Parijs en Toulon met acht draden verbonden zijn, welke toestellen bedienen met vierdubbelen druk, hetgeen zal toelaten 15 tot 16.000 woorden per uur over te seinen. Men hoopt dus in den dienst der pers en van 't publiek te kunnen voorzien.

Duitschland. — Het heeft menigeen moeten verwonderen, dat het oponthoud van den Duitschen Keizer in Zweden zoo kort geduurd heeft, terwijl er toch sedert eene maand schikkingen waren gemaakt voor uitstapjes naar verschillende punten van Noorwegen en Zweden.

Ziehier wat men dienaangaande volgens een schrijver uit Stockholm aan de *Petit Parisien* in diplomatieke kringen verhaalt.

Keizer Wilhelm was zoo vast overtuigd van Zweden's toetreding tot het drievoudig verbond, dat hij alle toebereidselen had genomen voor het sluiten van eene militaire overeenkomst, welke tijdens zijne Zweedsche reis door hem en koning Oscar zou geteekend worden.

Een tweetal maanden geleden had de koning van Zweden de tegenwoordige gasten van koning Christiaan van Denemarken, waaronder ook den Czaar, op eene jachtpartij genood. De Czaar nam eerst de uitnoodiging aan, maar toen hij kort daarop lucht kreeg van hetgeen er tusschen Zweden en Duitschland werd voorbereid, bedankte hij en zond zijn oom, grootvorst Michael, met eene bijzondere zending naar koning Oscar.

Niemand weet, wat er tusschen den Koning en den Grootvorst verhandeld is. Wat evenwel is uitgelekt, is, dat eene bijna volslagen verandering in de houding van koning Oscar plaats greep. Zijne tegenkanting op de eischen der Noren werd flauwer, en te Stockholm zegt men, dat er zelfs eenige concessiën van den koning aan Noorwegen te wachten staan.

— Over het vertrek van den oud-kanselier uit Kissingen wordt gemeld:

Al wat nog aan vreemdelingen in Kissingen vertoeft, was op het perron bijeengekomen, waarbij nog kwamen de inwoners der badplaats. Kort vóór het vertrek van den trein, kwam Bismarck met dr. Schweninger in een rijtuig aan het station en beklom daarop de trappen naar het perron, door zijnen lijfarts slechts lichtelijk ondersteund.

Bismarck droeg ditmaal geen bril. Zijn aangezicht is misschien een klein weinig magerder en meer gerimpeld geworden, en zijn gang een weinig zwakker, zooals dat bij herstellenden natuurlijk is, maar overigens is er niet de geringste verandering merkbaar.

De prins ging door de *hoch!* roepende menigte heen, zonder ondersteund te worden, tot aan den salonwagen. In den wagen namen voorts plaats de prinses en Schweninger. De secretaris Chrysander en twee bedienden volgden. Bismarck nam terstond op eenen leuningstoel plaats maar stond op, daar op het perron aanhoudend de kreet: „Tot wederziens!" zich liet hooren, en kwam aan het geopende venster, waar hij lachend en knikkend aan zijnen hoed trok en tot aan het vertrek van den trein bleef.

De prins zeide tot zijne omgeving, dat hij dezen winter *Friedrichsruh* niet dacht te verlaten.

— Dr. Schweninger oordeelt zeer gunstig over den gezondheidstoestand van Bismarck. De Berlijnsche hoogleeraar meent, dat, nu het sterk gestel van den oud-kanselier weerstand heeft kunnen bieden aan de crisis, die hem bijna heeft weggerukt, er hoop bestaat, dat hij nog verscheidene jaren zal leven.

Bismarck heeft den dag na zijne terugkomst te Friedrichsruh een uitstapje gemaakt in gezelschap van zijnen arts, dat twee uren duurde. Zij reden in open rijtuig naar Schönau, waar de prins uitgestrekte goeren bezit. „Ik dacht," zeide hij tot zijn rentmeester, „dat ik de reis ging maken, waarvan niemand terugkomt, maar, Gode zij dank, ik ben er goed afgekomen."

— Aan de *N. R. Ct.* wordt uit Berlijn gemeld:

Generaal Von Kirchhoff, uit Brandenburg, heeft heden, Zaterdag, een aanslag gedaan op het leven van den heer Harich, redacteur van het *Berl. Tageblatt*. De aanslag had plaats in de woning van den journalist. Kirchhoff verlangde van Harich, dat deze van zichzelven schriftelijk zou verklaren, dat hij een *Gemeiner Lump* was; en toen Harich zich veroorloofde niet op het verlangen van den generaal in te gaan, schoot deze een pistool op hem af. De kogel ging door de dikke jas van den aangevallene heen, maar gelukkig droeg hij een krachtdadig gesteven overhemd, zoodat het moorddadig lood hierop is afgestuit. Harich werd nochtans aan den arm gekwetst.

Toen er menschen toeschoten, verklaarde Kirchhoff, dat hij zelf zich wel ter beschikking van de politie zou stellen. Eenmaal op straat, trachtte hij echter te ontvluchten. Hij werd door burgers gevat en naar den politiepost gebracht. Hij was in volle uniform.

De zaak staat in verband met eene veroordeeling tot hooge boete, waartoe Harich kort geleden is veroordeeld, dewijl het *Tageblatt* had gemeld, dat de dochter van een hoofdofficier uit Brandenburg met den bediende haars vaders op de vlucht zou zijn gaan. Het *Tageblatt* heeft toen aangeboden te bewijzen, dat het bericht juist was, maar het gerechtshof heeft het aanbod afgewezen.

— De inwoners van den Elzas, grootendeels Katholiek, zijn nog altijd zeer verontwaardigd, dat, terwijl keizer Wilhelm gedurende de manoeuvres geen enkelen Zondag heeft laten voorbijgaan, zonder de Evangelische godsdienstoefening bij te wonen, terwijl de prins van Napele de beide Zondagen, die hij te Metz doorbracht, niet naar de Kerk is gegaan.

Trouwens, wat zou men anders van den afstammeling van Victor Emmanuel en Humbert kunnen verwachten?

Engeland. — Tot veler verwondering en ook tot zijne eigen, is Zola dezer dagen bij zijn bezoek aan Londen met veel onderscheiding ontvangen. Er moet echter bij vermeld worden, dat het de *season* was, en het beste deel der Londensche gezelschappen, ook de voornaamste letterkundigen, afwezig was.

Op de sluitzitting van het Anglicaansch congres te Birmingham drukte een der sprekers, de heer Welldon, directeur van het college te Harrow, er zijne bevreemdeling en zijn leedwezen over uit, dat een gedeelte der Engelsche pers een man hielp fêteeren, die jarenlang door vuile geschriften jeugdige gemoederen vergiftigd had. De dagbladschrijver Reid maakte de vergoelijkende opmerking, dat de Londensche journalistendag Zola had uitgenoodigd als journalist hem niet als romanschrijver had verwelkomd. Dit lokte een bestraffenden speech uit van den presideerenden bisschop van Worcester, die tegen de verheerlijking van Zola opkwam, en na de juiste opmerking, dat men Zola's figuur niet splitsen kan in eenen journalist en eenen romanschrijver, mededeelde, dat niets hem meer smartte dan de eervolle receptie, te Londen te beurt gevallen aan den man, die zich met zulk vuilaardig geschrijf bezighoudt.

— Een treurig teeken voor het verval der Anglicaansche kerk is, dat op bovenvermeld congres een der „bisschoppen" van de Staatskerk het heidensch gebruik der lijkverbranding warm verdedigde.

— Dat er heel wat omgaat in de philatelie of postzegeltjes-liefhebberij blijkt uit de verkoopingen der firma's die in postzegeltjes handel drijven. De firma Cheveley en Comp. in Londen, hield in de laatste twaalf maanden veertien verkoopingen, die haar 9242 pond sterling opbrachten. De hoogste som op een dag was 1075 p. st. Als bijzonderheid kan verder vermeld worden, dat 38 p. st. betaald werd voor een twaalfpence-postzegel van Canada en 36 p. st. voor een vijf cent van de Sandwich-eilanden. Voor 3 ongebruikte tweepence postzegeltjes van Queensland, die aan elkaar zaten, maar uit den tijd toen zij nog niet geperforeerd werden, besteedde men 64 p. st.

— Het openmaken van kogelfleschjes met limonade en spuitwater kan soms gevaarlijk zijn. Een buffetjuffrouw te Londen wilde dezer dagen zulk een fleschje openmaken, toen het ontplofte. Een der scherven vloog haar in het rechteroog en verwondde het zoozeer, dat zij voor goed aan dat oog blind zal zijn.

Oostenrijk. — Den 10 Oct. hield de Oostenrijksche R. K. Volksbond zijne algemeene vergadering te Linz. Als spreker trad op prins Aloys von Liechtenstein, die bij zijne verschijning donderend werd toegejuicht. Hij behandelde de kwestie van het handwerk en drong aan op verscherping van het bekwaamheids examen en afschaffing van den huisarbeid, op samenvoeging der vereenigingen in een rijksbond, op vestiging van zelfstandige ambachtskamers en op herstel der Zondagsrust. Zijn slot was een schitterend pleidooi ten gunste van noodwetten voor den boerenstand.

De bijeenkomst werd gesloten met *Hoch's* op Paus en Keizer.

— **Servie.** — Koning Alexander zat onlangs in het hotel Quarnero te Ablazia met zijn vader aan het ontbijt, toen hij opeens met een uitdrukking van schrik en walging den kop thee, welken hij aan zijn lippen had gebracht, weder neerzette. Zijn vader snelde naar hem toe, in grooten angst voor een vergifting, maar op hetzelfde oogenblik kwam de kok ontsteld en opgewonden vertellen, dat een zijner helpers, buiten zijn weten, zeewater in plaats van zoetwater had gebruikt om thee te zetten voor den koning.

Nu was de schrik voorbij en lachte men om het geval.

Amerika. — De inzending der broeders van de Christelijke leering op de wereldtentoonstelling te Chicago heeft zeer de aandacht getrokken, bijzonder de kunstbronzen, het drijfwerk, de werktuigkundige stukken hunner ambachtsscholen. De kroon dezer weergalooze inzending, schrijft de *Chicago Times*, wordt gevormd door de aardrijkskundige uitgaven der Broeders, vooral door de hypsometrische en hydrographische kaarten en een 150 tal andere werken.

— President Saenz Pena is den door de vrijmetselarij gestookten opstand geheel meester geworden. Heden doet dit echt Katholieke staatshoofd, wiens krachtige houding en beleid algemeene bewondering in Amerika en Europa hebben gewekt, het einde der revolutie in alle kerken des lands vieren.

Afrika. — Uit Kaapstad wordt gemeld, dat de voorposten der Matabels-negers geschoten hebben op de rondtrekkende politie in het noordelijk deel van het onder Britsch beschermheerschap staande Bechuanaland. De politie beantwoordde het vuur onmiddelijk, waarna de Matabeles zich in het struikgewas verspreidden.

Haiti. — Tengevolge der staatkundige beroeringen op Haïti was de Katholieke hierarchie nagenoeg verdwenen in de negerrepubliek; slechts een van de vijf bisschopszetels was nog bezet. In overleg met de Regeering is door den H. Stoel het tijdelijk beheer over de vier vacante zetels opgedragen aan Mgr. Tonti, Pauselijk vertegenwoordiger bij de republieken San Domingo, Haïti en Venezuela.

VERSCHEIDENHEDEN.

Vroeger hadden de Barbiers, die niet tevens zalf en pillen verkochtea, op het platteland niet veel te doen en was het zeer moeilijk een scheerbaas te bewegen zich in een dorp te vestigen. Ten einde nu dengene die gaarne een glad gezicht hadden, niet verlegen te laten, werd door de provinciale regeering te Augsburg den 20 September 1256 de volgende verordening uitgevaardigd aan de bewoners van eenige dorpen.

Met leedwezen en ongenoegen hebben wij vernomen dat de boeren, wonende in bovengenoemde heerlijkheden, zich zelven scheren of dat de een den ander scheert, zonder de kunst te verstaan. Daarom hebben wij de voorzorg genomen, dat in elke der voormelde dorpen een geexamineerd en in zijn vak ervaren barbier worde aangesteld. Wij bevelen, dat voortaan ieder ingezetene, die in de termen daarvoor valt, zich minstens eenmaal in de week late scheren bij den door de overheid benoemde barbier.

Een zeker dokter vroeg aan zijn collega, waarom hij toch altijd aan zijn patienten vroeg, wat zij zoo al wat gegeten hadden en waar in zij trek hadden. Heeft dat zoo een invloed op u praktijk. Het antwoord luidde: Neen, dat nu juist niet, maar ik kom daardoor beter op de hoogte van hun finantien, om mijn rekening op te maken.

— De beschrijving van het bruidstoilet der hertogin van York, prinses May:

Het bruidskleed is van wit brokaat, rijk met zilver afgezet. De stof te Spitalfields verwaardigd, is versierd met de klaver, de roos en de distel dooreengevlochten en omgeven van een lijst van zilverband. (De roos is de bloem van Engeland, de distel die van Schotland en de klaver het wapen van Ierland). Het keurs is kort op de heupen, van voren en van achteren een weinig puntig uitgesneden. Het is niet gegarneerd; slechts een takje oranjebloesem was op de borst bevestigd. Het voorste gedeelte van den rok is van prachtig wit satijn, afgezet met Honiton kant. Hier en daar zijn op den rok takjes oranjebloesem bevestigd.

De sluier is van kostbare Honiton kaat; zij werd reeds door de moeder der prinses bij haar huwelijk gebruikt. De ruiker bestaat voor het meerendeel uit de witte roos van York, verder uit orchideëen, lelietjes van dalen, mirte en oranjebloesem.

Het reiscostuum is van crème kleurige Iersche wollen en zijden stof, uit de hand rijk met gouddraad geborduurd.

De rand is met festons versierd, omgeven door een dun zijden koord, afgewisseld met kleine bloementakjes in een kring van gouden koorden gevat. Het keurs is geheel met gouddraad omlijnd, in de stof zijn kleine takjes geweven. Het stuk is met drie zijden festons afgezet. Om de taille loopt een crèmekleurige satijnen lint.

Een verkoudheid in China. In China behooren de offeranden die in de twaalfde maand in de keizerlijke mausoleën gebracht worden, tot de belangrijkste ceremonien, aan welke zich niemand zonder de gewichtigste redenen onttrekken kan. Nu gebeurde het eenigen tijd geleden, daar prins Isai verkouden was, en op grond dezer verkoudheid verzocht, in zijne plaats een ander deze offeranden te mogen laten verrichten. Maar ongelukkig den armen vrager. Daar verschijnt eenige dagen daarna in de Pekingsche Staatscourant een edict, waarbij de Keizer zijn allerhoogste ongenade te kennen geeft aan het adres van zijn verkoude onderdaan en tegelijk den volke conde doet, dat immer een verkoudheid als voorwendsel, om deze ceremonien niet te verrichten, mag worden aangegrepen.

Van den onlangs overleden Vorst van Schaumburg-Lippe wordt de volgende anecdote verteld:

Toen in 1863 te Frankfurt het Vorstencongres werd gehouden, gaf de stad een groot feest, waar ook de notabelen der vrije stad waren genoodigd. In een afgezonderd deel van de feestzaal zaten de Vorstelijke gasten aan tafeltjes. Plotseling werd het gesprek gestaakt en ontstond er onder de vorsten een algemeene beweging; zij stonden op om een juist aankomenden kleinen heer te begroeten; alleen vorst Adolf van Schaumburg-Lippe bleef tot verwondering van allen, zitten. De keurvorst van Hessen trad op hem toe en fluisterde: "Maar waarde vorst, wilt gij dien heer ook niet begroeten? Weet gij niet, wie hij is?"

"Neen."
"Dat is immers baron von Rothschild".
"Nu, wat gaat mij dat aan? Ik ben dien man niets schuldig."

Aan het hoofdtelegraafkantoor te Parijs zal men proeven nemen met het overseinen van steenographische berichten door middel van het steeno-telegraphische apparaat van Cassagne.

Het schijnt dat deze proefnemingen worden hervat op aanvraag van een Parijsch dagblad, dat gaarne tegelijkertijd in verschillende steden zou wenschen te verschijnen: de telegraafdraden zouden voor deze proefnemingen in huur genomen worden, evenals geschiedt voor de pers-telegrammen.

Een Indische radja heeft een kunstenaar van naam, een ledikant besteld, zooals er geen tweede bestaat. Het moet dan ook doorgaan voor een wereldwonder. Dit bed, waarvan het plan door den Radja zelf ontworpen is, heeft aan eiken hoek een beeld van natuurlijke grootte. Twee van deze bespelen de mandoline, de andere twee zijn gewapend met waaiers van pauwen veeren. Wanneer hij zich nu ter ruste legt, behoeft hij slechts op een knopje te drukken en hij wordt in slaap gemaakt door de tonen van de mandoline en verfrischt door den zacht toegewuifden wind van de waaiers.

ADVERTENTIE.

Bij deze betuigen wij ook namens onze kinderen onzen hartelijken dank voor de vele welgemeende bewijzen van belangstelling ondervonden, bij gelegenheid van ons 25-jarig Huwelijksfeest.

J. H. M. ELLIS.
A. F. ELLIS
DANIA.

Las Maravillas de la Ciencia

¡Qué cosas tan raras é inconsecuentes suceden! Según ellas, no parece sino que la Providencia pretenda hacer caer en el ridículo la falta de confianza que sentimos en nuestras fuerzas. Por ejemplo: el primer vapor que cruzó el Atlántico, yendo de Europa á América, llevaba, casualmente, á bordo un ejemplar de un libro escrito para probar que jamás llegaría á obtener éxito la propulsión de los buques por medio del vapor. No es verdad que en esa afirmación estaba contenida la esencia misma del más inconsciente humor?

Pues, así mismo, durante siglos dijeron los hombres que nunca llegaríamos á comprender las enfermedades que tienen un hondo asiento ni mucho menos, á curarlas. Decían que habíamos nacido únicamente para sufrir y morir, y que era una especie de impiedad el intentar escaparnos de ese nuestro hado. No obstante, ciertas personas sabias, pacíficas, que creían que la salud, no la enfermedad, la vida, y no la muerte, eran el objeto de la existencia, prosiguieron estudiando y experimentando, persuadidas de que un día llegarían á demostrar que en el seno de la naturaleza había remedios ocultos, y que todo era el encontrarlos. Los hemos encontrado? Hemos descubierto uno sólo siquiera? Parece que sí.

Suplicamos á nuestros lectores presten atención á la siguiente, breve carta. Está llena de enseñanzas, y es una especie de luz que felizmente irradia sobre muchos países, al fin de este siglo de maravillas.

Quien la escribe, dice: "Por mucho tiempo había venido sufriendo de una enfermedad que me había sumido en un estado de gran debilidad, y me había imposibilitado, por completo, de ocuparme de mis negocios. Todo clase de alimento me producía un dolor sordo, que á menudo degeneraba en calambres y espasmos. Este dolor no cesaba, en ningún caso, hasta que el alimento había pasado á los intestinos, ó hasta que arrojaba cuanto había comido. Tenía una gran dificultad en digerir, un gran peso y opresión, mucho calor y acidez en el estómago, sufría mucho de un fluido intensamente amargo y ardiente que se me desarrollaba en la garganta y boca."

"Me hallaba también en un estado de indiferencia mental; pasaba muchas noches sin dormir, y casi siempre tenía un fuerte dolor de cabeza acompañado de un ligero movimiento de vientre. Disminuía mi apetito, y á veces no tenía ninguno; sentía siempre sed, y no obstante, no podía retener los líquidos que tomaba; todo lo cual empeoraba más mi caso. Había consultado á varios Doctores eminentes, y de sus prescripciones no había obtenido el menor alivio, y por fin llegué á estar tan desesperado de encontrar remedio para mi enfermedad y tanto me descorazoné y disgusté, que á todas horas deseaba la muerte."

"En uno de mis peores días acerté á pasar por casa del bien conocido farmacéutico Francisco Murillo Hernández, y le expliqué todos los detalles de mi enfermedad. Me escuchó él con toda cortesía, é interés, y cuando acabé me recomendó un remedio que él dijo tenía en su botica; y, tanto insistió en que lo probase, que le tomé una botella grande. No habían transcurrido aún dos semanas de esto, y ya mis dolores habían empezado á disminuir; y tres días después habían desaparecido por completo. Mi salud general mejoró rápidamente, mi apetito aumentó, y, por fin, todos los síntomas que yo había tenido por incurables desaparecieron en absoluto."

"Desde el día en que obtuve tan maravillosa é inesperada curación, no he cesado de recomendar este remedio, — el Jarabe Curativo de la Madre Seigel, á cuantas personas sufrían de lo mismo, y muchas de ellas lo han usado con resultado igualmente maravilloso. Doy á V. completa autorización para publicar esta carta, y tengo el honor de quedar, suyo afmo.,"

(firmado) Arturo de Pascual González,
Calle Marina, 22, Sevilla.
Abril 8, de 1893.

La enfermedad tan claramente descrita por el Sr. P. González, no ofrece duda en su clasificación: era una inflamación aguda é indigestión y dispepsia, que son tan antiguas como la raza humana y la desesperación de los médicos según la compleja variedad de sus síntomas, sus violentas y sutiles trasposiciones y su radical conexión con todas las funciones orgánicas del cuerpo humano. Los médicos se han contentado siempre, — como se contentaron en este caso, — con dar paliativos para los síntomas, creyendo que no existía para estos cura radical.

Y no obstante, dicha cura existe, y felizmente el autor de la carta dió con ella aquel afortunado día en que consultó á su amigo, el Farmacéutico Murillo Fernández.

El Jarabe Curativo de la Madre Seigel se puede contar entre los grandes descubrimientos de este siglo, y prueba que no hay un sólo mal físico que no podamos esperar vencer bajo los auspicios de un remedio, que, en realidad, es poco menos que una inspiración.

Si el lector se dirige á los Señores A. J. Whith.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van ZILVEREN EN GOUDEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank*, van 1 Januari t/m. 30 Juni 1891, onder N°. 4901 A t/m. N°. 8923 A zal plaats hebben op Donderdag den 9n. November a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 19 October 1893.
De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Beendementoe público di PREENDANAN koe tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan di fo di 1 di Januari te 30 di Juni di 1891, bao di noember 4901 A te noember 8923 A, lo toema lugar Djaweebs, dia 9 di November i dianan koe ta sigui.

Ta pidi interesadonan di evita e beendemeentoe ayi pagando intres koe nan ta debe.

Corsouw, 19 di Octobr 1893.
President,
M. P. CURIEL.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1893.	Venezuela.	Philadelphia.	Venezuela.	Caracas.	Philadelphia.	Caracas.
Vertrekt van NEW YORK....	Oct. 14	Oct. 25	Nov. 4	Nov. 14	Nov. 25	Dec. 5
Komt aan te CURAÇAO	20	31	10	20	Dec. 1	11
Vertrekt van	21	Nov. 1	11	21	2	12
Komt aan te PTO. CABELLO	22	2	12	22	3	13
Vertrekt van	23	2	13	22	4	13
Komt aan te LA GUAYRA..	24	3	14	23	5	14
Vertrekt van	26	7	17	27	7	18
Komt aan te PTO. CABELLO	[illegible]	[illegible]	18	28	8	19
Vertrekt van	[illegible]	[illegible]	18	28	9	19
Komt aan te CURAÇAO	[illegible]	[illegible]	19	29	10	20
Vertrekt van	[illegible]	10	20	29	11	20
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en Mails aan wal te zetten en in te nemen	29	11	21	30	12	21
Komt aan te NEW-YORK...	Nov. [illegible]	17	27	Dec. 6	18	27

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO	Oct. 21	Nov. 1	Nov. 11	Nov. 21	Dec. 2
Komt aan te MARACAIBO	22	2	12	22	3
Vertrekt van	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Komt aan te CURAÇAO	27	[illegible]	[illegible]	[illegible]	10

De Stoomschepen van deze lijn zijn [illegible] te Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer gerieflijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Co.,
Agenten.

Paul F. G. CURIEL
biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.
Grondtaal: Hollandsch of Spaansch
Curaçao, 13 Juni 1893.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA [illegible], CURAZAO